

అక్షరత్రిశూల్యం?

రాత్రి ఒంటిగంటన్నరకి
ఫోన్ స్టేషన్లో ఫోన్ మ్రోగింది.
హెడ్ కానిస్టేబుల్ మస్తాన్ రిసీ
వర్ తీసి 'హలో!' అన్నాడు
బద్ధకంగా ఆవులిస్తూ.

'సార్! నేను నిజామ్ పేట
రోడ్డులో ప్లాట్ నెం. 135
నుంచి మాట్లాడుతున్నాను.'

'ఎవరు నువ్వు'. ఏం జరి
గింది?'

'మా సార్ని ఎవరో మర్డర్
చేశారు.'

మస్తాన్ నిద్రమత్తు వదిలి
పోయింది.

'నువ్వు ఎవరు? నీ
పేరేంటి?' అడిగాడు మస్తాన్.

'నా పేరు బాలరాజు సార్!
నేను ఇక్కడ వాచ్ మెన్ ని.'

'మీ సార్ పేరేమిటి?'

'మోహనరావు'

'సారే! నువ్వు భయపడకుండా అక్కడే వుండు. అక్కడ ఏ వస్తువూ ముట్టుకోకు. కొత్త వారు ఎవరైనా కనిపిస్తే గుర్తుపెట్టుకో.' మస్తాన్, బాలరాజుకి జాగ్రత్తలు చెప్పాడు.

ఆ తర్వాత విషయమంతా ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్ కి ఫోన్లో తెలియజేశాడు.

పోలీస్ వ్యాన్ సంఘటనా స్థలానికి చేరుకునే సరికి వాచ్మెన్ వణుక్కుంటూ గేటు దగ్గరే నిలబడి వున్నాడు.

'సారీ! నేను ఇక్కడ వాచ్మెన్. నా పేరు బాలరాజు' వ్యాన్ దిగుతున్న ఇన్స్పెక్టర్ కి చెప్పాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ తలవూపి 'జరిగింది చెప్పు.' అన్నాడు.

'అయ్యగారు నన్ను సెకండ్ షో సినిమాకు వెళ్ళమని డబ్బులు ఇచ్చారు. నేను సినిమా చూసి వచ్చేసరికి ఒంటిగంటైంది. నేను వచ్చేసరికి తలుపు తీసి వుంది. అనుమానం వచ్చి లోపలికి వెళ్ళాను. బెడ్ రూమ్ లో అయ్యగారు చనిపోయి ఉన్నారు. నాకు భయం వేసి వెంటనే పోలీస్ స్టేషన్ కి ఫోన్ చేశాను.' బాలరాజు వణుక్కుంటూనే అంతా చెప్పాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ బాలరాజు వైపు సీరియస్ గా చూశాడు. ఆ తర్వాత బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు.

మోహన్ రావు శవం వెల్లకిలా పడివుంది. శరీరం మీద ఎటువంటి గాయాలు లేవు. చనిపోయే ముందు బాగా బాధపడినట్లు ముఖంలో కనిపిస్తోంది.

'మీ సారీని ఎవరో మర్డర్ చేశారని చెప్పావు?' చూస్తుంటే ఎవరూ మర్డర్ చేసినట్లు లేదే! బాలరాజు వైపు అనుమానంగా చూస్తూ అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

బాలరాజు అయోమయంగా చూశాడు.

'చెప్పు! నువ్వు మర్డర్ అని ఎందుకనుకున్నావు? మామూలుగా ఏ హార్ట్ ఎటాక్ తోనే చనిపోయి వుండొచ్చుగదా?' అన్నాడు.

బాలరాజుకి ఏం చెప్పాలో తోచక భయం భయంగా ఇన్స్పెక్టర్ ముఖంలోకి చూశాడు.

'మీ సారీ ఏం చేస్తుంటాడు?'

'మా సారీ రియల్ ఎస్టేట్ బిజినెస్ చేస్తారు సారీ!'

'ఇంట్లో భార్య పిల్లలు లేరా?'

'ఉహూ.. ఎవరూ వుండరు సారీ! సారీకి భార్య చనిపోయింది. కొడుకులు అమెరికాలో వుంటున్నారు.'

'నిన్న మీ సారీ పెద్ద మొత్తంలో ఏదైనా డబ్బు తెచ్చాడా?'

తెలీదు సారీ! అన్నాడు బాలరాజు.

మోహన్ రావు బెడ్ రూమ్ లో హేంగర్ కి తగిలించిన షర్ట్ జేబులో వున్న ఫోన్ బుక్, డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ సారుగులో దొరికిన సెల్ ఫోన్ తీసుకు

న్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. బాలరాజుని మరికొన్ని వ్యక్తిగత వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు.

శవాన్ని పంచనామా చేసి పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్టు కోసం హాస్పిటల్ కి పంపించాడు ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్.

* * *

ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్ వూహించినట్లే మోహన్ రావుది సహజ మరణమే అని పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్టులో వచ్చింది. మా సారీ హార్ట్ ఎటాక్ వల్ల కార్డియక్ ఆరెస్ట్ జరిగి ప్రాణం పోయిందని వుంది.

కానీ తమ సారీని ఎవరో మర్డర్ చేశాడని వాచ్మెన్ పోలీసు స్టేషన్ కి ఎందుకు ఫోన్ చేశాడనే ప్రశ్న ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్ మనసులో తొలుస్తోంది. సినిమా చూసి వచ్చిన వాచ్మెన్ చచ్చిపడివున్న యజమానిని సడెన్ గా చూసి ఎవరో మర్డర్ చేసి వుంటారని భ్రమపడి వుంటాడా? లేక ఎవరైనా శత్రువులు లోగడ మోహన్ రావుని నీ అంతు చూస్తామని బెదిరించడం వాచ్మెన్ గమనించి వుంటాడా? ఇన్స్పెక్టర్ అన్ని కోణాల నుంచి ఆలోచించసాగాడు.

'సారీ! రజాక్ అట సారీ! మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలంటున్నాడు' సెంట్రీ వచ్చి చెప్పాడు.

'రమ్మను'

రజాక్ విష్ చేసి 'సారీ! మోహన్ రావు నాకు బిజినెస్ పార్టనర్.' అన్నాడు.

'ఐసీ! ప్లీజ్ టేక్ యువర్ సీట్.' అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్.

రజాక్ వైపు పరిశీలనగా చూశాడు. అతనికి ఏమై సంవత్సరాల వయసుంటుంది. మనిషి ఎత్తుగా దృఢంగా ఉన్నాడు. ఖరీదైన రోల్ గోల్డ్ ఫ్రేమ్ అద్దాలు, షేర్వాణీలో సంపన్న కుటుంబీకుడిలా కనిపిస్తున్నాడు.

'చెప్పండి. మోహన్ రావుకి లోగడ హార్ట్ ప్రాబ్లమ్ ఏమైనా వుందా?' అడిగాడు ఇన్స్పెక్టర్.

'ఆ విషయం నాకు తెలియదు సారీ! నిన్న ఒక బిజినెస్ డీల్ జరిగింది. నల్లగళ్ళలో మేము లోగడ కొన్న యల్ ఐజీ ప్లాట్ ఒక పార్టీకి అమ్మేసి రిజిస్ట్రేషన్ చేశాం. ఆ డబ్బు అతను బ్యాంక్ లో వేశాడో లేక తన దగ్గరే వుంచుకున్నాడో తెలీదు.' చెప్పాడు రజాక్.

'ఆ డబ్బు ఎంత వుంటుంది?'

'నేను, మోహన్ రావు ఫిఫ్టీ, ఫిఫ్టీ పార్ట్ నర్స్. మొత్తం ముప్పై ఆరు లక్షలు వచ్చింది. అందులో పద్దెనిమిది లక్షలు అతని దగ్గర వుండాలి.' చెప్పాడు రజాక్.

'ఐతే మోహన్ రావు బ్యాంక్ ఖాతాలు వెరిఫై చేస్తే అతను డబ్బు డిపాజిట్ చేసిందీ లేనదీ తెలుతుంది. ఒకవేళ అతను డబ్బు డిపాజిట్ చేసి వుంటే ఇది సహజ మరణమని మేము కేసు క్లోజ్

చేసేయవచ్చు.' అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్. తలవూపాడు రజాక్.

'మోహన్ రావు పర్సనల్ బ్యాంక్ ఖాతాలు ఎక్కడెక్కడున్నాయో మీకు తెలిసే వుంటుంది.' అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

రజాక్ చెప్పాడు.

రజాక్ తో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడి పంపించి వేశాడు ఇన్స్పెక్టర్. తర్వాత మోహన్ రావుకి ఖాతాలు వున్న బ్యాంక్ మేనేజర్ తో అతని ఎకౌంట్ చెక్ చేయించాడు. అతడు చనిపోయిన రోజు అసలు ఏ బ్యాంకులోనూ డబ్బు డిపాజిట్ చెయ్యలేదు.

ఐతే ఖచ్చితంగా ఆ డబ్బు మోహన్ రావు ఇంట్లోనే అట్టే పెట్టుకోని వుంటాడు. ఆ సంగతి కనిపెట్టిన అతని డ్రెవర్ కాని, వాచ్మెన్ గాని డబ్బు కొట్టేసి వుండొచ్చు. మొత్తానికి ఇంటి దొంగల పనై వుంటుంది. ఇది హత్య కేసు కాదు. దొంగతనం కేసు మాత్రమే అని నిర్ధారణకి వచ్చాడు ఇన్స్పెక్టర్.

* * *

మోహన్ రావు కారు డ్రెవర్ నరేష్, వాచ్మెన్ బాలరాజు పోలీస్ స్టేషన్లో ఇన్స్పెక్టర్ ప్రతాప్ ముందు వణుక్కుంటూ నిల్చున్నారు.

'మర్యాదగా చెప్పండ్రా! మీ సారు సూట్ కేసులో డబ్బు తెచ్చాడు కదూ! ఆ సంగతి మీకూ తెలుసు కదూ?' కోపంగా అడిగాడు ఇన్స్పెక్టర్.

'మాకేం తెలీదు సారీ! కోర్స్ గా అన్నారు ఇద్దరూ.'

'వీళ్ళిట్లా చెప్తారా సారీ! మన మర్యాదలు రుచి చూపించాల్సిందే. అప్పుడు కాని నిజం చెప్పరు.' అన్నాడు యస్ ఐ కుమార్.

'దేవుడి తోడు సారీ! సారీ డబ్బు సంగతి నాకు తెలీదు. మీరు ఎవరయినా అడగండి. సారీ దగ్గర నేను ఐదేళ్ల నుంచి పని చేస్తున్నాను. ఇంట్లో చిన్న దొంగతనం చెయ్యలేదు. అవసరమున్నప్పుడు సారీని అడిగితే డబ్బు ఇస్తాడు సారీ!' అన్నాడు బాలరాజు.

'సారీ వెంట ఎప్పుడూ సూట్ కేసు వుంటుంది సారీ! అందులో ఎక్కువగా కాగితాలు వుంటాయి. అప్పుడప్పుడు డబ్బు వుంటుంది. నేనెప్పుడూ పట్టించుకోను సారీ! ఆయనకి ద్రోహం చెయ్యాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.' చెప్పాడు డ్రెవర్ నరేష్.

'మీ మాటలు నమ్ముతున్నా! కానీ ఒక విషయం చెప్పాలి. అప్పుడప్పుడూ మీ సారీ నిన్ను సెకండ్ షో సినిమాకి ఎందుకు పంపిస్తాడు? ఆ టైమ్ లో ఇంటికి ఎవరైనా వస్తారా? నిజం చెప్పండి.'

ఇద్దర్నీ వుద్దేశించి అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. డ్రెవర్ ఏం మాట్లాడలేదు.

'సారీ కోసం ఎవరో ఆడవాళ్ళు వస్తారని మా

పక్క బిల్డింగ్ వాచ్‌మెన్ చెప్పాడు సార్. నేనైతే ఎప్పుడూ చూశాను. నాకు ఆ వచ్చే వాళ్ళు ఎవరో తెలియగూడదని సార్ అనుకుని వుండొచ్చు. అందుకే నన్ను సెకెండ్ షో సినిమాకి వెళ్ళి రమ్మని పంపిస్తూ వుండొచ్చు.'

బాలరాజు మాటల్లో నిజాయితీ వున్నట్లు ఇన్ స్పెక్టర్ గ్రహించాడు. మోహన్‌రావుకి భార్య లేదు. అప్పుడప్పుడు ఆడవాళ్ళని పిలిపించుకుంటూ వుండొచ్చు. కానీ వాచ్‌మెన్‌కి తెలియకుండా ఎందుకు? తెలిస్తే ఏమవుతుంది? ఒకవేళ ఆ లొకాల్టీలో ఉన్న ఏ సంసార స్త్రీతోనైనా మోహన్‌రావుకి అక్రమ సంబంధం వుందా? అందుకే వాచ్‌మెన్‌కి తెలియకూడదని అనుకుంటున్నాడా?

కొందరు తమ ప్రైవేటు కార్యకలాపాలు పని వారికి తెలియగూడదని అనుకుంటారు. అలా తెలిస్తే వారికి తామంటే చిన్నచూపు ఏర్పడు తుందనీ, గౌరవం వుండదనీ భావిస్తారేమో?

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

'సరే! మీరు వెళ్ళండి. ఊరు వదిలిపెట్టి వెళ్ళండి. నేను కబురు చేసినప్పుడు రావాలి.' అన్నాడు.

వాళ్ళిద్దరి మొఖాల్లో రిలీఫ్ కనిపించింది.

'మీ సార్‌ని ఎవరూ మర్చి చేయలేదు. హార్ట్ ఎటాక్‌తో చనిపోయాడు. మీరు అనవసరంగా భయపడకండి. ఇకపోతే డబ్బు మాత్రం పోయింది. ఇల్లంతా గాలించినా ఎక్కడా దొరకలేదు. కాబట్టి ఎవరో దొంగిలించారు. అది తేలాలి. అప్పటి వరకు మీరు కూడా అనుమానితులే! గుర్తుంచుకోండి. అలాగే మీకు ఎవరిమీదైనా అనుమానం వుంటే కూడా చెప్పండి.' అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఇద్దరూ తలలు వూపారు. నమస్కారం పెట్టి వెళ్ళిపోయారు.

'సార్ ! వీళ్ళని వదిలేశారేంటి? సెల్లో పడేసి బాదితే ఏవైనా బైటికి వస్తుందేమో?' అన్నాడు యస్‌ఐ కుమార్.

'ఆ డబ్బు సంగతి వీళ్ళకు తెలీదు. ఇందులో ఎవరికి ఆ డబ్బు దొరికినా వుండేవాళ్ళు కాదు. ఎట్టినా చెక్కేసే వారు.' ఇన్‌స్పెక్టర్ నవ్వుతూ

అన్నాడు.

'సార్ ! ఒకవేళ మోహన్‌రావు పార్ట్‌నర్ రజాక్ అసలు డబ్బు ఇచ్చివుంటాడా? పార్ట్‌నర్ చనిపో యాడు గనుక ఇచ్చేశానని అంటున్నాడా?' సందేహం వెలిబుచ్చాడు యస్‌ఐ.

'ఆ డబ్బు విషయం చెప్పిందే రజాక్. డబ్బు ఇవ్వకుండా ఇచ్చానని బుకాయించాల్సిన అవ సరం అతనికి ఏముంది? ఐనా రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారంలో ఇద్దరూ కలిసి కోట్లలో టర్నోవర్ చేస్తున్నారు. ఇంత చిన్న ఎమౌంట్ గురించి రజాక్ కక్కుర్తి పడాల్సిన అవసరం అతనికి లేదు. రజాక్‌ని అనుమానించలేం' అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

యస్‌ఐ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత మోహన్‌రావు ఇంట్లో నుంచి కలెక్ట్ చేసిన సెల్‌ఫోన్ గుర్తొచ్చింది. మోహన్‌రావు చివరిసారి ఎవరికి ఫోన్ చేసి వుంటాడు? ఏదైనా క్లూ దొరకొచ్చని అనిపించింది.

సెల్ తీసుకుని మోహన్‌రావు చేసిన ఆఖరి నెంబర్‌కి రింగ్ చేశాడు.

'హలో సార్! నేనిప్పుడు బెంగుళూర్లో వున్నా! చెప్పండి సార్! రాత్రికి ఎవరైనా అరేంజ్ చేయ మంటారా?'

ఇన్‌స్పెక్టర్ పెదవులపై చిరునవ్వు మెదిలింది. వీడెవడో అమ్మాయిల బ్రోకర్. మోహన్‌రావుకి అమ్మాయిల్ని సప్లయ్ చేసేది వీడే. మోహన్‌రావు చనిపోయిన రాత్రికూడా ఎవరో అమ్మాయిని వీడే పంపివుంటాడు. చిక్కుముడి వీడిపోతున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి.

'నీ పేరేంట్రా?' కఠినంగా అడిగాడు ఇన్‌స్పె క్టర్.

'సార్! మీరెవరు?.. మోహన్‌రావు గారు కాదా?' కంగారుగా పలికింది అతని కంఠం.

'ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రతాప్'

'సార్! మీరా!'

'ఔను. నేను నీకు తెలుసా?'

'మీరు తెలియకపోవడం ఏమిటి సార్! నాకు బాగా తెలుసు.'

'ఐతే విను. నువ్వు అర్జెంట్‌గా హైదరాబాద్

వచ్చి నన్ను కలుపు. వెరీ అర్జెంట్.'

'సార్! ఏమిటి సార్? ఎందుకు సార్?' అతని కంఠంలో భయం ధ్వనిస్తోంది.

'నువ్వు మోహన్‌రావు దగ్గరికి పంపిన కాలగర్ల ఎవరో అతణ్ణి మర్డర్ చేసి డబ్బు తీసుకుని పారిపో యింది.' చెప్పాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

'మై గాడ్. మోహన్‌రావు గారిని మర్డర్ చేసిందా? డబ్బు తీసుకుని పారిపోయిందా? ఎంత సార్?'

'పద్దెనిమిది లక్షలు. నువ్వు తెల్లారేసరికి నా ముందు వుండాలి. ఓ.కే ఇంతకీ నీ పేరేంట్రా? చెప్పనే లేదు.'

'నా పేరు నాగరాజు సార్!'

'సరే! ఇక బయల్దేరు.' అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

మర్నాడు ఉదయం పదింటికల్లా నాగరాజు పోలీస్ స్టేషన్‌కొచ్చి ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రతాప్ కాళ్ళ మీద పడిపోయాడు.

'ఈ నంగివేషాలు నాకు నచ్చవు. చెప్పు. ఆ రోజు రాత్రి మోహన్‌రావు దగ్గరికి పంపిన అమ్మాయి ఎవరు?' అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

'స్మిత సార్!'

'ఎక్కడుంటుంది?'

'యూసుఫ్‌గూడా చెక్‌పోస్టు దగ్గరే ఒక అపార్ట్ మెంట్‌లో వుంటుంది.'

'ఏం చేస్తుంది. ఏదైనా జాబా?'

'కాదు సార్! సినిమాల్లో, టీవీల్లో వేషాలు వేస్తుంటుంది.' చెప్పాడు నాగరాజు.

'సరే! పద' అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

పోలీసులు వెళ్ళేసరికి స్మిత మేకప్ ముగించు కుని షూటింగ్‌కి వెళ్ళడానికి రెడీ అవుతోంది.

'స్మితా ! డబ్బెక్కడ పెట్టావో చెప్పమ్మా! నవ్వుతూ అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

'ఏం.. డబ్బు?' కంగారుపడుతూ అడిగింది.

'మోహన్‌రావు ఇంట్లో నుంచి తెచ్చిన డబ్బు' అన్నాడు.

కానిస్టేబుల్స్ ఇల్లంతా గాలించేసరికి డబ్బు బయటపడింది. తన బెడ్‌రూమ్‌లో బెడ్‌క్రిందనే దాచింది. డబ్బు బయటపడేసరికి స్మిత నిజం ఒప్పు కుంది.

'మోహన్‌రావు గుండె పట్టుకుని బాధపడు తుంటే నాకు భయం వేసింది. ఆయన బెడ్ మీద కొట్టుకుంటున్నప్పుడు అంతా కదిలిపోయి బ్రీఫ్ కేసు బయటపడింది. నేను తెరిచి చూశాను. దాన్నిండా డబ్బుంది. నాకు అంత డబ్బు చూసేస రికి కళ్ళు తిరిగాయి. ఆశ కలిగింది. ఇంతలో ఆయ నలో చలనం ఆగిపోయింది. నేను అక్కడికి వచ్చి నట్లు ఎవరికీ తెలిసే అవకాశం లేదు. ఇంట్లో పని వాళ్ళు కూడా లేరు. నేను బ్రీఫ్ కేస్ తీసుకుని వచ్చే శాను.' చెప్పింది స్మిత.

